

Povinnost podati takovouto negativní zprávu nezakládala by se pak v zákoně samém, nýbrž v úředním rozkazu. Poněvadž však v § 17 cit. zák. zmocněna státní správa k náhradnímu úkonu (zejména bez předchozí řádné urgencyy) jen pro nesplnění povinností uložených přímo v citovaném zákoně samém, nemohlo zákonné ustanovení, jehož se žal. úřad dovolal, být základem pro uložení náhradní povinnosti, pročež bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

č. 8152.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): Rozhodovati o pensionování býv. uher. župních úředníků, o jejich nároku na pensí, pak o zvýšení pensí a o drahotných přídavicích k pensím takovýchto pensistů přísluší za platnosti zákona č. 126/20 župním úřadům, nikoliv gen. fin. ředitelství v Bratislavě.

(Nález ze dne 4. října 1929 č. 17.958.)

Prejudikatura: Boh. A 5178/25.

Věc: Pavel K. v T. proti generálnímu finančnímu ředitelství pro Slov. v Bratislavě o pens. požitky.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-I, okresní kancelista při politické správě v T., byl dnem 30. dubna 1921 ze služby propuštěn a výnosem župního úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši ze 14. března 1924 na základě § 8 zák. č. 210/20 pensionován. Odpočivné požitky jeho byly stanoveny podle pens. statutu býv. župy Gemermalohontské. Tyto pens. požitky byly st-li poukázány dekretem župního úřadu ve Zvolení ze 7. dubna 1924. — — —

Mezitím nastoupil st-I dne 1. srpna 1921 zaměstnání jako kanc. pomocník u okr. úřadu v T. — — —

Po delším řízení bylo nař. rozhodnutím vysloveno, 1. že st-I nemá nárok na drah. přídávky a na zvýšení pense za roky 1923 a 1924, 2. že pensijních požitků st-lových za roky 1923 a 1924 bylo použito k úhradě náhrad (2.556 Kč) pro župní pens. fond býv. župy gemermalohontské.

Na drahotní přídávky i na zvýšenou pensí odepírá úřad st-li nárok proto, že st-I byl pensionován podle § 8 zák. č. 210/1920. Ve svém odv. spise pak uvádí žal. úřad, že vál. podpora ročních 360 Kč byla st-li od 1. ledna 1923 zastavena z toho důvodu, že st-I od 1. ledna 1923 pobíral vyšší drah. požitky jako kanc. pomocník a dle § 5 vl. nař. č. 234/1921 tedy st-li drah. přídávky k pensí nepříslušely.

Nss musil ze své úřední povinnosti zkoumati, zda žal. úřad byl k výroku tomuto příslušným. V té příčině dospěl nss k následujícím závěrům:

St-I byl za býv. vlády uher. úředníkem župním a do pense byl přeložen od 1. dubna 1921 výměrem župního úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši ze 14. března 1924. Výměrem tímto byla st-li přiznána i vál. podpora 360 Kč ročně.

Již v nář. Boh. A 5178/25 dovedl nss, že za platnosti župního zákona č. 126/20 byly k pensionování býv. župních zaměstnanců kompetentní župní úřady, které v poslední instanci rozhodovaly i o otázkách, zda osoby ty mají na odpočivné požitky nárok, nebo jaká suma jim náleží. Zásadně jsou tedy k rozhodování o těchto otázkách příslušnými úřady jiné než gřř. Již z tohoto plyne, že gřř nebylo příslušným, aby rozhodovalo o tom, zda st-li přísluší nárok na vál. podporu ročních 360 Kč, přiznanou st-li výměrem župního úřadu ze 14. března 1924. Příslušnost gřř v této věci nemůže žal. úřad odůvodniti dle svého odv. spisu ani poukazem na § 5 vl. nař. č. 234/21, ježto i dle tohoto předpisu platí a sčítuje příslušející přídavky to odvětví, ze kterého vyplývají přídavky částkou vyšší, resp. to odvětví, na jehož účet se vyplácejí aktivní požitky. Rozhoduje tedy i dle tohoto nařízení příslušný úřad resortní.

Pokud pak jde o zvýšené odpočivné požitky na rok 1923 a 1924, neuvádí žal. úřad v nař. rozhodnutí, o které pozitivní předpisy výrok svůj opírá. Teprve v odv. spise uvádí, že župním pensistům byly za roky 1923 a 1924 povoleny zálohy na zvýšení odpočivných požitků povolené v určité míře interními výnosy min. vnitř z 18. prosince 1923 a ze 22. listopadu 1924 a že tyto zvýšené požitky nemohly býti st-li poukázány proto, že byl pensionován dle § 8 zák. č. 210/20.

Ježto pak, jak řečeno, k posouzení nároků býv. župních zaměstnanců na odpočivné požitky za platnosti župního zákona byly příslušnými zásadně úřady župní, ježto dále i zvýšení odpočivných požitků zaměstnanců těch od 1. ledna 1925 na účet státu (§ 8 zák. č. 310/24) provéstí má ministr vnitř v dohodě se zúčastněnými ministry, a ježto konečně není žádné všeobecné publikované normy, podle níž by o zvýšení pense dle cit. interních výnosů min. vnitř mělo rozhodovati gřř, nemohl nss pro příslušnost žal. úřadu k výroku o zvýšení odpočivných požitků v pozitivních, řádně publikovaných a nss přístupných předpisech shledati žádnou oporu.

Nař. rozhodnutím odepírá žal. úřad dále st-li nárok na pens. požitky i ve výši župním úřadem stanovené. Dle správních spisů domáhal se st-l na žal. úřadě výplaty pens. požitků za léta 1923 a 1924 z toho důvodu, že nálezem nss-u bylo rozhodnutí župního úřadu z 26. června 1924 zrušeno. Tím st-l vytýkal, že není žádného důvodu, aby jeho pens. požitků bylo použito ke srážkám na úhradu předplatků, resultujících z citovaného — nyní zrušeného — výměru župního úřadu z 26. června 1924.

Měl-li žal. úřad za to, že st-li pens. požitky za roky 1923 a 1924 nepřislušejí ani ve výměře župním úřadem stanovené, pak nemohl dle toho, co svrchu bylo řečeno, o otázce této rozhodovati sám, nýbrž měl věc postoupiti příslušnému župnímu úřadu. Nebyl tedy žal. úřad ani k výroku posléze uvedenému příslušným. — — —

Č. 8153.

Váleční poškozenci: * Ustanovení poslední věty § 4 odst. 2 zák. č. 39/22, že o příjmu ze služebního poměru platí ustanovení § 2, odst. 4 zák. o válečných poškozencích, lze použiti jen tehdy, je-li vál.